

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1089/2023
17.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Витомира Ђорђевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 311/22 од 09.06.2023. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 152/23 од 14.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Витомира Ђорђевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 311/22 од 09.06.2023. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 152/23 од 14.08.2023. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 311/22 од 09.06.2023. године окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 10 месеци од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, ако окривљени у наведеном року не плати новчану казну, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка како је то ближе одређено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 152/23 од 14.08.2023. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Пожеги, па је првостепена пресуда преиначена само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени АА због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осуђен на новчану казну у одређеном износу од 150.000,00 динара, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу,

који се односи на рок за плаћање новчане казне, последице њеног неплаћања и решења о трошковима, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Витомир Ђорђевић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док у преосталом делу нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати. У вези са тим, бранилац као незаконит доказ, најпре, означава исказ сведока – малолетног оштећеног ББ, који је испитан од стране јавног тужиоца у претходном поступку, а да о томе, супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП, нису обавештени окривљени и бранилац, нити је, у смислу члана 300. став 6. ЗКП, за обављање ове доказне радње постојало претходно одобрење судије за претходни поступак при чему је поступајући судија у првостепеном поступку приликом саслушања малолетног оштећеног овоме од речи до речи прочитао његов исказ дат у претходном поступку и констатовао да у целости остаје при том исказу, а затим на овом незаконитом доказу засновао првостепену одлуку. Поред изнетог, бранилац незаконитим доказом сматра и исказ сведока ВВ, који је, према наводима захтева, саслушан у првостепеном поступку, дана 16.05.2023. године, ван главног претреса, без присуства окривљеног и браниоца, а који исказ је суд прочитао на главном претресу одржаном дана 09.06.2023. године, без сагласности странака, што је у супротности са одредбом члана 406. став 1. тачка 2) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, којима бранилац указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни суд оцењуј као неосноване, из следећих разлога:

Околности изнете у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, на страни 3, у првом ставу образложења своје пресуде, дао јасне и довољне разлоге, које Врховни суд прихвата и на те разлоге, у смислу члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Према стању у списима предмета сведок ВВ је испитан на главном претресу одржаном дана 16.05.2023. године, у одсуству уредно позваних окривљеног и његовог браниоца. Из записника о наставку главног претреса од 09.06.2023. године произлази да је суд, на основу решења донетог у смислу члана 406. ЗКП, окривљеног и браниоца упознао са исказом сведока ВВ, који је испитан пред истим поступајућим судијом на главном претресу одржаном дана 16.05.2023. године, на који исказ окривљени и бранилац нису имали примедбе.

Према одредби члана 406. став 1. тачка 3) ЗКП, осим у случајевима посебно прописаним у том закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном поступку, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. тог закона, ако је сведок или вештак испитан непосредно пред истим председником већа или у складу са одредбом члана 404. тог закона.

Из изнетог произлази да је суд на главном претресу, а не ван истог, испитао сведока ВВ и у наставку главног претреса одредио извођење доказа читањем записника о испитивању наведеног сведока, који је непосредно испитан пред истим судијом појединцем, у смислу члана 406. став 1. тачка 3) ЗКП, на шта је био овлашћен, а не у смислу члана 406. став 1. тачка 2) ЗКП, како то неосновано истиче бранилац у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Следствено изнетом, како је исказ наведеног сведока у доказном поступку на главном претресу изведен под условима прописаним одредбом члана 406. став 1. тачка 3) ЗКП, то, по оцени овога суда, наведени исказ, не представља незаконит доказ, у смислу навода захтева, на коме се пресуда није могла заснивати.

Надаље, како бранилац окривљеног у преосталом делу захтева за заштиту законитости није определио разлог подношења истог, нити се из садржине образложења захтева може закључити на коју, евентуално, повреду закона бранилац указује, Врховни суд је нашао да захтев, у овом делу, нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, што подразумева означавање повреде закона и образложење у чему се та повреда састоји, а Врховни суд, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, испитује правноснажну одлуку у оквиру разлога (члан 485. став 1), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости и није овлашћен да по службеној дужности оцењује на коју конкретно повреду закона бранилац указује.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић